

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)
SSN Marek Dobrowolski (sprawozdawca)
SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi J. C.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]

w sprawie VI ACa [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 marca 2019 r.,

1. oddala skargę,

**2. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...]
na rzecz adwokata R. W. - Kancelaria Adwokacka Adwokat [...],
ul. N. [...] lok. [...], [...] W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

W dniu 7 grudnia 2018 r. J. C. wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki domagając się stwierdzenia, że:

1. nastąpiła przewlekłość postępowania sądowego w sprawie cywilnej toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] VI Wydział Cywilny pod sygn. akt VI ACa [...];

2. wydania Sądowi rozpoznającemu aktualnie sprawę zaleceń podjęcia w wyznaczonym terminie czynności zmierzających do rozpoznania przedmiotowej

sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w szczególności wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej;

3. zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej J. C. odpowiedniej sumy pieniężnej w kwocie 20.000 zł (słownie złotych: dwadzieścia tysięcy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za niewątpliwie przewlekłe prowadzenie postępowania apelacyjnego;

4. dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z akt sprawy Sądu Apelacyjnego w [...] VI Wydział Cywilny, sygn. akt VI ACa [...] na okoliczność prowadzenia postępowania apelacyjnego w sposób przewlekły;

5. zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej zwrotu uzasadnionych wydatków poniesionych w związku ze złożeniem niniejszej skargi, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu wywołanym niniejszą skargą, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że w dniu 20 grudnia 2016 r. złożyła pozew przeciwko P. Sp. z o.o., w którym domaga się przeproszenia oraz zasądzenia sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia za bezprawne wykorzystanie jej wizerunku w artykule prasowym bez jej wiedzy i zgody. Sąd Okręgowy w W. III Wydział Cywilny, przed którym toczyło się postępowanie w tej sprawie (III C [...]) wydał wyrok w dniu 26 lipca 2017 r. Następnie Pani J. C. złożyła w dniu 7 listopada 2017 r. apelację zaskarżającą częściowo powyższy wyrok. W dniu 6 grudnia 2017 r. akta zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego w [...] i sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VI Aca [...], od tej pory zdaniem skarżącej nie było reakcji Sądu, tj. przez kolejne ponad dwanaście miesięcy poprzedzających wniesienie niniejszej skargi - Sąd Apelacyjny nie podjął żadnej czynności w sprawie, pozostając całkowicie bezczynnym. Należy więc w ocenie skarżącej uznać, że postępowanie w opisywanej sprawie trwa dłużej niż jest to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia.

W dniu 21 stycznia 2019 r. wpłynęła odpowiedź na skargę Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w [...] wraz z wnioskiem o oddalenie skargi. W uzasadnieniu odpowiedzi Wiceprzewodnicząca podniosła, że analiza stanu wpływu spraw,

jak również stanu pozostałości spraw do rozpoznania wskazuje na to, że okres oczekiwania na termin w sprawie przy takim obciążeniu Sądu oraz obsadzie etatowej co do zasady jest znacznie dłuższy niż 12 miesięcy i wynosi ok. 15-16 miesięcy, a nakaz rozpoznania spraw w kolejności wpływu powoduje, że Przewodniczący Wydziału nie może wyznaczyć sprawy poza kolejnością, stąd zdaniem uczestnika postępowania nie można uznać, że w sprawie ma miejsce nieuzasadniona zwłoka w rozpoznaniu sprawy, tym bardziej, że w dniu 18 grudnia 2018 r. zostało wydane przez Przewodniczącego VI Wydziału Cywilnego Sądu Apelacyjnego w [...] zarządzenie o wyznaczeniu na dzień 14 lutego 2019 r. terminu w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 16 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, zwanej dalej ustawą o skardze) nie określa wprost granic temporalnych w ramach, których powinno dojść do rozpoznania sprawy, a tym samym nie wskazuje bezpośrednio czasu, po upływie którego, następuje przewlekłość postępowania. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy o skardze o przewlekłości postępowania, do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki dochodzi, gdy postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia postępowania w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego za przejaw naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki uważa się beczynność sądu drugiej instancji polegająca na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, trwająca co najmniej 12 miesięcy (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 marca 2006 r., III SPP 10/06; z dnia 21 marca 2006 r.; III SPP 13/06, oraz z dnia 18 maja 2016 r., III SPP 53/16). Nie jest to jednak sztywna cezurą czasową dla oceny zgodności postępowania z konwencyjnymi, konstytucyjnymi i proceduralnymi dyrektywami osądzenia sprawy w rozsądnym terminie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z

dnia 24 kwietnia 2014 r., III SPP 56/14, niepublikowane). Przewlekłość postępowania jest bowiem pojęciem odnoszącym się do konkretnego zdarzenia, które po analizie należałoby uznać za nadmiernie rozciągnięte w czasie i niezasadnie przedłużające się. Należy także nadmienić, że w orzecznictwie wskazuje się, że jedynie nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lipca 2017 r., III SPP 33/17, www.sn.gov.pl).

W niniejszej sprawie roczny okres oczekiwania na wyznaczenie rozprawy apelacyjnej został przekroczony tylko nieznacznie (12 dni), zatem nie ma w tym zakresie podstawy do stwierdzenia przewlekłości postępowania. Nieznaczne przekroczenie 12-miesięcznego okresu na wyznaczenie terminu rozprawy przez Sąd Apelacyjny w [...] nie oznacza, że doszło do przewlekłości postępowania. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że oceniając długość całego postępowania, która wyniosła nieco ponad 2 lata, jak również to, że w chwili wydania niniejszego postanowienia nastąpiło już rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w [...].

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.